Pályázat

a bőcsi Koncz József Általános Iskola és Alapfokú Művészeti Iskola
főigazgatói munkakör betöltésére.
TK/048/HR/KOZINT/10456-1/2026

Készítette:
Bundzik Tímea

2026.10.15.

A pályázó:

Bundzik Tímea

Orgonaművész-tanár

Közoktatási vezető, szakvizsgázott pedagógus

Sajátos nevelésű igényű gyermekek pedagógiája szakmódszertanos pedagógus

Intézmény:

Koncz József Általános Iskola és Alapfokú Művészeti Iskola

(OM: 029112)

3574 Bőcs, Munkácsy M. u. 7.

1. Eddigi szakmai tevékenységem bemutatása, pedagógiai hitvallásom

Pályázatom bevezetőjében bemutatni kívánom életem szakmai tapasztalatainak fázisait, befolyásoló tényezőit és hatásait pedagógus pályafutásom során. Már a kezdetektől tudtam, hogy tanítással, oktatással szeretnék foglalkozni, azon belül is a művészettel, a zenével. Hálás vagyok, mert tanulmányaim során olyan pedagógusok, művészek vettek körül, akiknek minden szavát, tanácsát, és a kapott tudást a hivatásom során felhasználhatom és továbbadhatom.(Lehotka Gábor, Pálúr János, Baróti István, Kocsis Zoltán, Batta András, Prunyi Ilona) Itt nemcsak a szakmai tudásra és tapasztalatokra gondolok, hanem azokra az erkölcsi és jellembeli pozitív benyomásokra, amelyek példává váltak. Megélem a mindennapokban, hogy ezeknek a hatásoknak a mai világban a mai kor gyermekének életében talán még nagyobb jelentősége van, mint a lexikális tudásnak, így válhat az én életem is jó példává a tanítványok előtt és ösztönözheti őket a tudás megszerzésére.

Bárdos Lajos magyar zeneszerző ún. „3 T" modellje mutatja be ezt leginkább szemléletesen, a három „T": 1. tanár, 2. tanítvány, 3. tantárgy. Bárdos úgy vélte, ha két „T" között már megvan a szeretet, tisztelet és alázat, már sikeres lehet a tanítás-tanulás folyamata. Pl.: ha a tanár szereti a tantárgyat, amit tanít és a tanítvány is szereti a tantárgyat, amit tanul, ígéretes jövő állhat a tanítvány előtt. De az a verzió is működőképes lehet, amikor a tanár szereti a tantárgyat, amit tanít, és szívesen foglalkozik a tanítvánnyal, ez a kölcsönhatás is képes megszerettetni a tanítvánnyal a kevésbé szeretett tantárgyat.

Ez a modell mindig, minden helyzetben eszembe jut, amikor egy új növendékkel kezdek együtt dolgozni, amikor új tantárgy kidolgozására kérnek fel, amikor kihívásokkal állok szemben a szakmámban. Az aktív művészi, koncertező életemet a tanítás teszi egésszé. Megtapasztalhattam a huszonkét év tanári pályafutásom alatt különböző művészeti iskolák rendszerét, hagyományát, vezetői stílusok sokszínűségét. Beleláthattam működési szabályzatokba, hagyományokra épülő tanév tervezésébe, dokumentációk előkészítésébe, versenyek, hangversenyek szervezésébe, pályázatok megvalósításába, amelyek egy következő szintre emelték terveim, céljaim elérését.

Felsőfokú tanulmányaim évei alatt Budapesten, zeneiskolában tanítottam általános iskoláskorú gyermekeket, mely mára kiegészült középiskolai és főiskolai képzéssel. Büszke vagyok, hogy ennek az iskolának szakmai megalapozásában én is részt vettem, számos növendékem tehetséges volta alakította ki az igényt a középiskola létrejöttére. Később magánéletem Sárospatakhoz kötött. Itt önálló, régebben még önkormányzati fenntartású

zeneiskola tanáraként dolgoztam. Továbbá a Református Teológia Akadémia, mint egyházi fenntartású felsőoktatási intézmény orgona és egyházzene tanára voltam. Meghatározó a Sárospataki Farkas Ferenc Művészeti Iskola az életemben, szakmai előmenetelemben. Ez az iskola, ahol fiatal pályakezdőként (2005-2013) a tapasztaltabb kollégák szakmai fortélyait ellestem, kapcsolatot építettem, magamba szívtam a diák város fiatalos lendületét, nyüzsgését. Mindig merészen kiálltam a tehetség és szorgalom mellett és több növendékemből hivatását gyakorló zenész lett. Vallom, hogy a tehetség csak a jó kezdethez elég! Megtanítottam növendékeimet kiállni, szerepelni, szociálisan jelen lenni, érzelmileg intelligensen viselkedni és a legfontosabb: zenélni. Egy olyan készséget adtam a kezükbe, mely egész életüket végigkíséri. Első vezetői tapasztalatom ebben az intézményben történt, amikor billentyűs tanszakvezetőként én irányítottam a tanszak működését minőségileg, gazdaságilag kikérték véleményemet a beszerzésekről, pályázatokról. Fontos döntések, kapcsolatok és tapasztalások időszaka volt ez.

Jelenleg is több intézményi rendszerben dolgozom, művészetoktatással, művészeti fejlesztési programmal foglalkozva. Fő állásom a bőcsi Koncz József Általános Iskola és Alapfokú Művészeti Iskola főigazgató-helyettesi és orgona-zongora tanári feladatok ellátása. Emellett ún. missziónak, küldetésnek tekintem a Symphonia programban való részvételt, ahol hátrányos helyzetű gyermekeknek a zene, a hangszertanulás által a szociális integrációt magas szintre emelve kívánunk élhetőbb életet és jövőt biztosítani.

2. Koncz József Általános Iskola és Alapfokú Művészeti Iskola

A bőcsi intézményt 2012-ben ismertem meg. Hangversenyeken működtem közre zongorakísérettel. Az iskola igényt formált az orgona tanszak elindítására, így 2013-ban kezdtem el óraadóként orgona tanszakot építeni. A következő két évben két gyermeknek adtam életet, így 2015-től tudtam folytatni a munkát, a növendékekkel való közös zenei tevékenységet. Számos zenei produkcióval kezdeményezőként léptem fel, így immár, már hagyománnyá formálva, a zene világnapját ünneplő hangversenyt, a tavaszi, versenyre készülő növendékek hangversenyét, az év elején a növendékeket toborzó „flash mob"-okat. Az elmúlt években az iskola művészeti, diplomával rendelkező tantestülete létrejöttében szerepet játszottam a több, mint két évtizedes munkám során szerezett szakmai kapcsolatok, ismeretségek segítségével. A szervezési munkálatokból kivettem a részemet, és igyekeztem a közismereti és művészeti tantestület közötti szakadék felé hidat építeni. Így az iskolai rendezvények kiegészültek

művészeti produkciókkal kialakítva az igényt a kultúra sokszínűségének bemutatására. Az elmúlt négy tanévben főigazgató-helyettesként segítettem iskolám működését, vezetőtársaim munkáját. A pedagógus hiány megoldása, a művészeti oktatást érintő feladatok mellett növendékeimet szereplésekre, versenyre, koncertekre készítettem fel és vettem részt aktívan az iskola minden rendezvényén. Hiszek abban, hogy a jó példa fejlődésre késztet. Így szeretnék továbbra is jó példaként kollégáim előtt állni segítő hozzáállásommal, empatikus jellememmel, szakmai hozzáértésemmel! Elköteleződésemet az intézmény és a térség felé bizonyítja, hogy gyermekeim az intézményben, illetve térségbeli intézményben (EGYMI) folytatják tanulmányaikat.

3. Szakmai terveim

- diplomával rendelkező, magasan képzett, oktatás- gyermekcentrikus tanítók, tanárok, művésztanárok alkalmazása iskolánkban

Biztosítani a szülőket, diákokat arról, hogy a pedagógusaink képzettsége, elismertsége lehetővé teszi, hogy a középiskolába készülő növendékek különóra nélkül is sikeres felvételire alkalmasak és szakmai képzettségre tehetnek szert.

- választható hangszertanulás, táncművészetek elsajátításának lehetőségének biztosítása

Minél többféle hangszert tudunk megszólaltatni iskolánkban, annál inkább lehetőség nyílik iskolai kamarazenekarok létrehozására. Ezáltal szereplési lehetőségeket nyerünk. A diákok közös alkotása, egymásra figyelése közösséget épít, fejlődésre késztet.

- versenyeken való aktívabb részvétel, iskolánk elismertsége, akkreditált tehetségpont megvalósítása

Jó úton haladunk, egyre több tanító. tanár, művésztanár veszi ki a részét a versenyekre való felkészítésből. Minden egyes foglalkozás gyümölcse beérik, bízom a pozitív folytatásban! Iskolánk sokszínű diákjai többféle tantárgyi irányban jeleskednek: művészet, humán, matematika, testnevelés (foci-kézilabda), nyelv területen kiemelkedő növendékeinket pedagógusaink folyamatosan támogatják szellemileg-lelkileg egyaránt. Én örömmel vállaltam, hogy koordinálom a tehetséggondozás folyamatát, a regisztrált tehetségpont akkreditálása folyamatban van.

- művészeti verseny létrehozása, pályázati lehetőségek kiaknázása, az iskola épületének állagmegóvása, felújítása, új tantermek kialakítása

Művészeti iskolánk folyamatos fejlődése, létszám-emelkedése, növendékeink bennmaradása a tanulmányi rendszerben a középiskolai évek alatt, körvonalazza egy saját művészeti verseny rendezésének létrejöttét.

Az Erasmus programban való részvétel folytatása.

Az iskola épületének bizonyos részei már kritikus állapotban vannak. Tanári szoba felázása, penészedése, sportcsarnok, ebédlő fölötti rész beázása, stablon-deszkák, tantermek parkettái, külső vakolat penészedése. Ezek mind felújításra, javításra, korszerűsítésre várnak. A tankerület által kapott támogatás, javítás folyamatban van, várjuk. Úgy gondolom, és a művészeti munkaközösség bizonyíték erre, hogy az alapvető igények összefogással, közös munkával kielégíthetőek! Remek csapatépítő programként éltük meg az új koncertteremünk kialakítását, létrehozását! Javaslom, hogy amire nem látunk közeljövőbéli támogatást, igyekezzünk közös erővel tenni a megoldásért! A tanári szobát egy hét alatt rendbe tudjuk rakni, hogy ne a penész- gombával kelljen együtt élni a mindennapokat, hiszen látjuk, hogy fél év alatt nincs változás. Célom, hogy egy olyan korszerű iskolában legyünk egy közösség, amely a jelenlegi problémákat közös erővel kreatívan, támogató partnerekkel, megszünteti és megoldja.

- művészeti fejlesztő órák tanórai szintre való emelése, iskola előkészítő évfolyam megalkotása

Ehhez elengedhetetlen a gyógy-, fejlesztő illetve mozgást fejlesztő pedagógussal való rendszeres konzultáció, milyen mozgásokkal segítjük elő jelen helyzetben az önmegnyugtatás, a koncentráció, a figyelem fenntartásának szükséges jelenlétét. A szülői háttér az, ami még inkább segíthet, vagy épp ronthat a fejlődési terven. A szülőkkel való egyeztetés, akár a gyermek hangulatát illetően az órát megelőzően vagy az óra utáni fejlesztő gyakorlatok, otthoni feladatok átbeszélése mind-mind megerősíti a gyermek egészséges önbizalmát, a dicsérő szavak a szülők felé a gyermeknek, és egyaránt a szülőnek is jól esik. Célom, hogy az emberek, a diákok megszeressék az értékes, igényes zenét, hangszertanulásra ösztönözzem őket, és akik egy kicsit eltérnek az átlagostól, ami valljuk be, relatív és egyre gyakrabban fordul elő, számukra is elérhető legyen a zene közelsége, gyógyító ereje, hiszen erről is szól a művészetoktatás. A zeneterápia, a zene és hangszeres játék gyógyító hatása számomra már bizonyított. Pl.: a hangszer játék hatására a ritmus érzék javul, az olvasás ritmusa is javul ezzel, ceruzafogás- finommotorika, hangképzés az énekléssel és még rengeteg jelenséget sorolhatnék,

amelyek fizikai és lelki gyógyító hatással bírnak. Sok, problémamentesnek és kiegyensúlyozottnak hitt gyermek is szenved rohanó világunkban szorongásoktól. Az elektronikus eszközök, „kütyük" hatása az emberi társas kapcsolatokra sem viszi előre világunkat, bármennyire is azt gondoljuk, hogy segíti mindennapjainkat. Életünkben folyamatos fejlődésen megyünk keresztül fejlesztve önmagunk hiányosságait, gyengeségeit vagy éppen erősítjük a már meglévő lexikális tudást elmélyülve a gyakorlati megoldásokban. Szükségünk van a fejlődésre, a vágyra, az ösztönre a sokrétű képességek elsajátítására, mindehhez motivációra, amely visszacsatolása lehet a fejlődés eredményének. Erre az elmúlt évek alatt kész tervet, tanmenetet, fejlesztési folyamatot, tervet készítettem, és ezt a fajta foglalkozást igénylő diákjaimnál alkalmazom is, sikeresen. Képzem folyamatosan a kollégákat, illetve többen is elindultak a gyógypedagógia, zeneterápia irányába, érezvén ezeknek a foglalkozásoknak szükségességét. Sajnos látjuk, hogy egyre több az SNI-s gyermek, akik már sokszor az óvodában elvesznek. Kiváló lehetőség az áthidaló egy év azoknak, akik már betöltötték a 6. életévüket, de még nem értek meg teljesen az iskolakezdésre, illetve akit az óvoda már nem tud helyén kezelni pl.: egy őszi születésű (évkéső) és egy évet (engedéllyel, szülői kérésre) visszatartott nagyobb gyermeket. Üdvözlöm, hogy országunk törekvései között kiemelt szerepet kap a nem átlagos gyermekek pedagógiájának megoldása, hiszen őket úgy kell tanítanunk, ahogyan ők tanulni tudnak!

- gyakori szereplési lehetőség biztosítása, a szereplés fontossága

„Színház az egész világ,
És színész benne minden férfi és nő:
Fellép és lelép: s mindenkit sok szerep vár
életében."

(William Shakespeare)

Az angol drámaíró, költő, színész Ahogy tetszik című művéből Szabó Lőrinc fordítását idéztem. Sokszor halljuk első szavait, de kevesen tudják ez idézet folytatását, amely az életben a szereplés természetes voltát írja le. Már az óvodában is megvillan a gyermeki lélek tisztasága, egyszerű, nemes formája a szereplésnek, például egy anyák napi műsorban. A mindennapokban is eléneklik a gyermekek azokat az énekeket, elszavalják azokat a verseket, amelyeket ilyen rendezvényeken már produkciónak hívunk. Szándékosan kezdtem a gyermekeknél, a legfiatalabb korosztálynál, hiszen már ekkor is fény derül azokra a jellemvonásokra, amelyek később akár előadóművésszé, pedagógussá tehetnek valakit. Nem mindenki szeret szerepelni,

de az élet kötelezővé teszi. Akár az óvodai ballagás is lehet egy ilyen szereplési lehetőség egy gyermek számára. Aztán az általános iskola minden egyes szóbeli felelete egy szereplés alkalma, ami tudjuk jól, nem minden esetben választható. Nagyon örülök a törekvésnek, miszerint a diákok szóban feleljenek. A mai fiatalság látványosan és sajnos hallhatóan keveset beszél, azt is sokszor helytelenül. Kevés élethelyzet-tapasztalatuk miatt nehezen kezelik a mindennapok történéseit, éppen ezért egy-egy szituációban nem tudnak megfelelően megnyilvánulni. Természetesen itt is vannak kivételek, akik nem ismerik a lámpaláz fogalmát és majd' kiesnek a padból vállalkozó jellemükkel jelentkezve, hogy akár az órán tanultakat vagy otthoni, előkészített feladatot előadhassanak, bemutathassanak az egész osztály előtt. Középiskolás korban már sokkal inkább jelen van a kamaszkori visszahúzódás, tartózkodó hozzáállás a szereplés lehetőségéhez. A mostani „kütyüs" korosztály végképp az internet világában él, de minden rosszban van valami jó elvén megtapasztalhattuk a pandémia időszaka alatt, hogy ebben a közegben, a „felhőben" is van lehetőség a szereplésre és kifejezetten jó hatással van az emberekre, akik ki vannak éhezve az élményre, a szépre. A szereplés közvetítés. Hangulatot, tapasztalást, tudást, energiát mozgat. A sikeres szereplések alkalmával a kiadott érzelmek, erők visszatérnek a szereplőhöz, van miből újra és újra töltekezni, megújulni, motivációt ad. Én a példamutatásban hiszek. Tizennégy növendékem van zenei pályán, illetve az elsők között már végzett zeneművész kollégák is vannak. Soha nem adták fel és szerepeltek, amennyit csak tudtak. Én biztattam őket, hogy az iskolai tanulmányaik során is legyenek aktívak, feleljenek sokat, így egy érettségi szóbeli felelet vagy egyetemi vizsga is könnyebbé válhat, amikor hozzászokik az agy a koncentrációhoz, a szív a figyelemhez és a lélek az üzenet közvetítéséhez nemesítve az egyén jellemét.

- Közösségépítés, csapatmunka szorgalmazása, iskolai szervezeti felépítés

Az iskolai élet minden területén szükség van a jó csapatmunkára. Egy osztályközösség kialakítása, egy jó osztálykirándulás megszervezése, a minőségirányítási munka, a programok szervezése, lebonyolítása, a munkaközösségek működése, a főigazgató-helyettesi munka mind-mind együttműködést kíván. Úgy gondolom, hogy a pályán eltöltött évtizedek megtanítottak az együttműködésre, a rugalmasságra, a folyamatos megújulásra, a kompromisszumra, az elfogadásra.

Az iskola sokszínű egyéniségek tárháza. Ez a sokszínűség, változatosság kiegészíti egymást, mint a mozaik darabkái, s így alkot egységesen egy színes képet. A mozaik minden egyes

darabja fontos az intézmény működésében. Fontos a gyermek, a pedagógus, az iskolatitkár, a technikai dolgozó.

Fontos, hogy

- minden dolgozó, diák szívesen járjon az iskolába,

- az intézményben minden dolgozó olyan légkörben dolgozhasson, ahol aktív, kreatív munkát tud végezni és a nap végén ne, mint egy kifacsart lélek, hanem, mint legjobb tudását átadó, töltekezve távozhasson,

- az intézménybe járó diákok személyisége sokoldalúan fejlődhessen, valami pluszt kapva tanáraiktól, példaképeiktől, az iskolától.

A mozaik hátterét adják a mikro- makro környezetek, szülők, a közeli intézmények, szervezetek, a társadalmi környezet. Mi velük szorosan, partnerként együttműködve vagyunk képesek a fejlődést és lehetőségeket biztosítani diákjaink számára, nélkülözhetetlen, hogy ezekkel a partnerekkel továbbra is jó kapcsolatot ápoljunk.

Az iskola legfontosabb feladata a tudás átadása, a gyermeki lélek, személyiség fejlődésének sokirányú támogatása, teljes körű tájékoztatása lehetőségeiről, amiben természetesen benne van a szülőkkel való állandó kapcsolattartás, együttműködés, az akadályok leküzdése, szükség esetén a társintézmények, felügyelő, segítő szervek bevonásával. A pedagógusoknak legyen lehetőségük szakmai, módszertani továbbképzésre, érezhesse megbecsültségét, szakmai elismertségét, mindennemű támogatottságát a vezetőség részéről.

Térségünkben is megtapasztaljuk a gyermekszületések csökkenését. Iskolánkat közvetetten is érinti, évről-évre szűnnek meg osztályok, egyre kevesebb az új belépő diák. Ezt megnehezíti még a környező települések egyházi iskolák válogatott diákjainak csábító közössége is. Az ezekből az iskolákból „elutasított" diákok a mi intézményünkben „landolnak", nem éppen önszántukból. Ez nem teszi kecsegtetővé az iskolát a helyi, bőcsi családok számára. Egy közösségként küzdünk, községi szinten is, a hozzánk tartozó gyermekekért. Látjuk a minisztérium részéről erre a helyzetre is megoldási törekvéseket, nagyon várjuk ebben a segítséget, a változás lehetőségét! Előzőekben már írtam az iskola- előkészítő évfolyamról, ami ugyancsak vonzereje lehet intézményünknek.

Az utóbbi években azt tapasztaljuk továbbtanulás terén, hogy a diákok szakmai vonalon tanulnak tovább, szeretnének rögtön munkát, két-kezi lehetőséget kapni tanulmányaik után, kevesebben vállalják a gimnáziumi elvárásoknak való megfelelést. Több fiatal sokszor elfárad

a középiskolai útja során, már gyakran a Miskolcra, iskolába való eljutás is akadályba ütközik. Felelősségre vonhatjuk a szülőket, diákokat, de nem lehet szó nélkül elmenni a korai tini-leányanyaság mellett, a „könnyebb" út választásának kihasználása mellett. Ezért pályázatom egyik fő iránya a szakközépiskola újraindításának terve. Már tanárként jelen voltam az intézményben, amikor Bőcsön szakközépiskolában tanulhattak tovább a diákok. Nem kellett elhagyni a községüket, szakmát kaptak a kezükbe, munkát tudtak vállalni és most nem kérdés, hogy iskolás korú gyermekeiket hozzánk íratják be. Ez a lehetőség óriási változást hozhat a bőcsi oktatás terén! A diákok bennmaradhatnak az oktatási rendszerben, az iskola tanulói létszáma nő, a lemorzsolódás pozitív irányba mozdulhat el, a pedagógusok megélhetése, óraszámok sem lennének veszélyben! Egy megfelelő, szakmailag felkészült főigazgató-helyettes, tagintézmény vezetés olyan innovációt hajthat végre szakmailag és emberileg, amelyért az egész község és térség hálás lehet!

- Vezetői attitűd, a közös célkitűzések irányelve, hatékonyabb kommunikáció

Iskolánkban remek tanárok dolgoznak csapatokban, munkaközösségekben. Rengeteg esemény, rendezvény színesíti mindennapjainkat. Ezeket én az utóbbi időben már túl soknak tartom, néha tehernek érzem. Mint szülő is megtapasztalom az állandó készenlétre való kényszert a gyerekek részéről. Minden munkaközösség igyekszik a munkatervét követni, tartani, ami alapvetően becsülendő, de ez mind a gyermekeken, diákokon csattan, akik ugyancsak igyekeznek minden programon aktívan jelen lenni, sokszor talán már csak a tanárral való szimpátia miatt. Ezzel sem lenne gond, de közben a pedagógusok is szeretnének jó példaként előljárva megfelelni az irányukba érkező elvárásoknak, hogy haladjon az anyag, a kompetenciák fejlődjenek, a lexikális tudás gyarapodjon, stb.... Szükséges egy közös irányt kiválasztanunk intézményi szinten. Minden hónapban legyen egy fókusz, amit közösen határozunk meg és közösen teszünk érte!

Amikor főigazgató-helyettes lettem négy évvel ezelőtt, nem voltak havi tanári értekezletek. Én, aki elsősorban a művészeti iskola vezetésével kapcsolatos feladatokat kaptam meg, hiányoltam a kommunikációt, sokszor a közismereti-s információk el is kerültek, „úgysem hozzám tartozik" címszóval. Szorgalmaztam, hogy legyenek értekezletek. Még mindig nem olyanok, amilyeneket szeretnék! Fontosnak tartom, hogy ne egyirányú legyen a kommunikáció! Ahogy a magyar nyelvből tudjuk, hogy nem is lehet, csak minimum kétirányú! Igen, csorbul az üzenet, mai napig és én ezen változtatni szeretnék! A pedagógusoknak tudniuk kell az értekezlet témáiról, napirendi pontjairól, sőt, formálhatják, generálhatják a megbeszélni valókat, ezáltal

élhetőbbé és átláthatóbbá válhatnak mindennapjaik, feladataik! És a kulcsszó, az a megbeszélés, ez esetben nem utasítás, számonkérés, hanem fókuszkeresés, közös irányelvek meghatározása, ezekben való közös döntések és rögtön helyére kerül, ki mit vállal, ki kitől miben kér segítséget, és sorolhatnám végtelenségig. Bízom benne, hogy sor kerülhet majd ilyen értekezletekre, közös gondolkodásokra is!

Iskolánkban szokás volt a főigazgatói ajtó mindig „nyitvatartása", ami hozzászoktatott mindenkit, hogy bármikor, bármilyen témában nyitva az ajtó és rendelkezésre áll a főigazgató. Ennek következtében sokszor vezetői megbeszélést sem sikerült prezentálnunk, hogy egy mondatot végig mondhassunk ajtónyitás nélkül. Úgy gondolom, ezt is rendszereznünk kell, hogy mindenki mondanivalója eljuthasson a vezetőséghez és hatékony válasz, reagálás, megoldás születhessen!

Munkám során azt tapasztaltam, hogy bármit csinál az ember, csak szívvel és lélekkel lehet. Úgy gondolom, hogy magammal szemben eddig is maximalista voltam, s mindig igyekeztem mindenből a legjobbat kihozni. Továbbra is így szeretnék dolgozni, mert úgy ítélem meg, hogy akkor hatékony a vezetés, ha mindenből s mindenkiből a legjobbat próbálja előhívni. Iskolám közösségének a hasznára kívánok lenni a jövőben is, ezért nyújtom be pályázatomat a főigazgatói munkakör betöltésére!

Miskolc, 2026.10.15.

Tisztelettel:

Bundzik Tímea sk.